

таємничий перстень, вправлений у ночі гебан («Ніч на площі Юра»); *Молитва людська – це готицька вежа, Що виструнчена насторч у блакить* («Молитва»)). Випадки вживання перифразів у реченнях, що не містять первинної назви, є поодинокими, наприклад: *Білі квіти впали – заповідь майбутніх січнів – перший раз тоді поцілувала землю вічність* («Перший сніг»; денотат ‘сніг’); *Давно не вітав їх зелений на дереві паросток* («Балада про тінь капітана»; денотат ‘листок’); *Творче сотні місяців, мільйона зір, Майстре осяйної музики етеру, Променями сонця сходить Твій спокійний зір... Пане барв і звуків, запаху квіток і звуку хвиль, В кожній речі ти Калагатія, ти Добро й Краса, Для всього ти мета, найбільший, недосяжний штиль...* («Veni creator!»).

Деякі поетичні тексти Богдана-Ігоря Антонича повністю побудовані як нанизування перифразових найменувань того самого денотата, що характеризують його крізь призму різних чуттєвих образів, наприклад: *Земля – арфа мільйонострунна, арфа злострунна, Земля – шарфа мільйонорунна, Шарфа зеленострунна, Земля – скрипка дрібнотонна, Скрипка срібнодзвонна, Земля – буря невгомонна, буря всебурунна. Небо – над землею синій дах, Небо – вічний знак питання, Небо – синє, як невинність у очах, Небо – туги ціль остання* («Te Deum Laudamus I»).

Отже, перифрази в мовному просторі поетичних творів Богдана-Ігоря Антонича відіграють функцію образної атрибуції денотата. Вибір денотатів, мотиваторів вторинної назви та прийомів її утворення пов’язані зі світоглядними особливостями письменника, зокрема зорієнтованістю на язичницьке міфологічне світобачення з властивим йому пантеїзмом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антонич Б.-І. Вибрані твори / Б.-І. Антонич / [упоряд. Д. Ільницький, передм. Д. Ільницького та І. Старовойт]. – К.: Смолоскип, 2012. – 872 с.
2. Жайворонок В. В. Знаки української етнокультури : словник-довідник / В. В. Жайворонок. – К.: Довіра, 2006. – 703 с.
3. Макарець Ю. Перифразові номінації в українському публіцистичному дискурсі: [монографія] / Ю. С. Макарець. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2012. – 205 с.

Стаття надійшла до редакції 13.11.2014 р.

УДК 811.161.2’373.21

Оксана Мосур

(Львівський національний університет ім. І. Франка)

ХРИСТИЯНСЬКІ ІМЕНА НА -АТ

ЯК КОМПОНЕНТИ МІКРОТОПОНІМІВ САМБІРСЬКОГО ЦИРКУЛУ

Описано функції суфікса -ат та його варіантів. Виокремлено групи номінованих мікрооб’єктів із формантом -ат. Подано християнські чоловічі та жіночі імена, які стали твірними основами мікротопонімів Самбірського циркулу.

Ключові слова: суфікс -ат, християнське ім’я, мікротопонім, Самбірський циркул.

Оксана Мосур. ХРИСТИАНСКИЕ ИМЕНА НА -АТ КАК КОМПОНЕНТЫ МИКРОТОПОНИМОВ САМБОРСКОГО ЦИРКУЛА

Описано функции суффикса -ат и его вариантов. Выделено группы номинированных микрообъектов из формантом -ат. Подано христианские мужские и женские имена, которые стали образующими основами микротопонимов Самборского циркула.

Ключевые слова: суффикс -ат, христианское имя, микротопоним, Самборский циркул.

Oksana Mosur. CHRISTIAN NAMES WITH THE SUFFIX -AT AS THE COMPONENTS OF MICROTOPYNOMS OF SAMBIRS'KYI CYRKUL

It is described the functions of the suffix -at and its variants. It points out the groups of nominated microobjects with the suffix -at. It adduces the Christian male and female names that have become the stems of the microtoponyms of Sambirs'kyi cyrkul.

Key words: suffix -at, the Christian name, microtoponym, Sambirs'kyi cyrkul.

Оніми із суфіксом -ат (-ят) у ХХІ ст. є кількісно незначною групою у системі пропріа, проте в історичних пам'ятках їх кількість чимала. Особливо це стосується мікротопонімії. Дослідженню онімного фактажу із суфіксом -ат (-ят) присвячено низку праць.

Характеристику суфікса -ат на апеллятивному та онімному рівнях розкрито у працях Ф. Славського, Я. Лося, Л. Л. Гумецької. Суфікс -ат виступає насамперед у функції форманта, який творить назви недорослого потомства від назв тварин, рідше – людей [14, с. 11–12]. Основною його функцією на апеллятивному рівні була демінутивна, яка й досі залишається у ряді слов'янських мов (утворює здрібнілі назви предметів) [2, с. 17; 14, с. 2]. Із цією первинною функцією нерозривно пов'язане значення недорослості та значення зменшеності, якого надає іменникам суфікс -ат [2, с. 17].

За допомогою цього форманта утворюються гіпокористичні імена [11, с. 55; 14, с. 16] зі значенням пестливості [11, с. 55]. Окрім цього, суфікс -ат у власних особових назвах староукраїнської мови виконував патронімічну функцію [2, с. 20; 14, с. 16]. Суфікс -ят (-ат) «виступав як синонім суфікса -(ов)ич» і «первісне значення утворень на -ят-а (-ат-а) – діти, нащадки особи, названої в основі слова – з часом, треба гадати, згідно з законом асоціації за суміжністю, закріпилося за родовими оселями, де проживали нащадки засновника роду» [2, с. 20 – 21]. Патронімічний суфікс -ат (-ят) у власних особових назвах виступає вже у княжу добу «в різних місцевостях давньої Русі», але найбільш продуктивними ці оніми стають «з середини ХVІ до середини ХVІІ ст.» [2, с. 31]. Є два варіанти патронімічного суфікса -ат- (-ят-): 1) -(ов)ят / (ат) [2, с. 28], 2) -ен(ят) / (ат) [2, с. 30]. У ХVІІ ст. панівними у пам'ятках з території Лемківщини, західної Бойківщини, Закарпаття, Надсянщини є особові назви на -ов(ят) / (ат), з території Волині та Київщини – на -ен(ят) / (ат) [2, с. 29–30].

У метричних книгах Самбірського циркулу присвійне значення суфікса -ат при творенні мікротопонімів підсилювалося шляхом додавання посесивних суфіксів -ов та -ин. Продуктивність форманта -ин(ят) виявилась дуже низькою, проте кількість мікротопонімів, утворених за допомогою суфіксів -ат та -ов(ят), майже однакова.

Повний занепад давніх особових назв на -ат- (-ят-) наступив «у останній чверті ХVІІІ ст., в період упорядкування реєстрів населення в Галичині і закріплювання за населенням родових прізвищ» [2, с. 30].

І. Я. Франко вважав, що в Галичині в актах з 1648–1649 рр. дуже багато прізвищ «із закінченням на -ат, -ят, а «особливо на Підгір'ї коло Калуша, Самбора, Дрогобича, де ще в половині ХVІ в. ревізія зовсім не зафіксувала їх» [8, с. 426]. Прізвища цього типу «закріплюються за певною категорією селян, за власниками якоїсь частини ґрунтового і господарського комплексу – дворичем» [8, с. 411].

І. Панькевич щодо походження форманта -ат стверджує: «схиляюсь швидше до думки Ташицького про змаскулінізування суфіксів -ата на -ат» [3, с. 61]. Погляди ж польського вченого викладені у монографії «Najdawniejsze polskie imiona osobowe» [15].

Ю. К. Редько називає генетивними прізвища із суфіксом -ат (-ят) та вважає, що вони утворились із форми родового відмінка множини імені чи прізвиська першоносія [5, с. 113–114]. Усього фіксує 9 прізвищ, з них 2 на території Закарпаття: Підков'ят [4, т. 2, с. 823], Пітков'ят [4, т. 2, с. 829] та 7 – на Львівщині: Білячат [4, т. 1, с. 71], Конят [4, т. 1, с. 504], Костев'ят [4, т. 1, с. 521], Миков'ят [4, т. 1, с. 682], Процев'ят [4, т. 2, с. 855], Стар'ят [4, т. 2, с. 1005], Фінков'ят [4, т. 2, с. 1103].

З-поміж прізвищ Бойківщини, утворених морфологічним способом, Г. Є. Бучко виокремлює ті, які мають формант -ат, -ят, вважає, що це «поодинокі випадки застиглої форми

родового відмінка множини на -ат, -ят, утворені від збірної назви дітей від іменування батька (Kosciowiat, Maskowiat)» [1, с. 90].

П. П. Чучка вказує, що продуктивність суфікса -ят (-чат) у творенні прізвищевих назв морфологічним способом на Закарпатті становить – 0,2 % [9, с. XXVI], а «у початковому вигляді (з наявністю суфіксального –т) до сьогодні [...] зберігається лише прізвище Підков'ят, але і його вже інколи трансформують на Підков'як» [9, с. XXVIII]. П. П. Чучка також до прикладу подає кілька мікротопонімів Закарпаття із суфіксом -ат (поле Васков'ят, Петровлят виръх) та ойконім (Бегиндят Пастіль) [8, с. XXXIX]. Серед слов'янських особових імен українців із формантом -ат автор називає два чоловічих антропоніми: Войшат [10, с. 112] і Чернат [10, с. 358].

Приклади мікротопонімів на -ат (-ят), зафіксованих на карпатських землях у другій пол. XIX – на поч. XX ст., наводить А. Петров: Наһат Нора [12, с. 109], Кremeňat (потік) [12, с. 117], Dam'at Pole [12, с. 128], За Вархолят [12, с. 151], Мачат Поточина [12, с. 196] і ін.

Я. Рудницький подає назви мікрооб'єктів Бойківщини першої пол. XX ст., з-поміж яких знаходимо ті, які мають формант -ат (-ят): 19 «nazw g?rskich» (Dankowiat Horb, Dzeleń'at K'jučera, Perowiat, Petryč'et і ін.) [13, с. 73 – 74] та 14 «nazw części osiedli» (B'aderet Kut, Vučkovjat, Xrušč'at J'ama, Kułyńat Łaz і ін.) [13, с. 139].

Н. В. Сокіл зазначає, що польові записи засвідчують факт зникнення мікротопонімів із суфіксом -ат [6, с. 12].

Джерельною базою вивчення мікротопонімів кінця XVIII – початку XIX ст. можуть послужити Йосифінська (1785–1788) і Францисканська (1819–1820) метрики, які знаходяться у ЦДІА України у м. Львові (фонди 19 і 20 відповідно). Мікротопонімікон із формантом -ат (-ят) відібрано із метричних книг Самбірського циркулу (опис XIV згаданих фондів).

З-поміж груп номінованих мікрооб'єктів із формантом -ат (-ят) виокремлено такі:

Назви піль, ланів: *Pole Mykitiat* (ВлсВ, ЙМ, 131 зв), *Tiń Maciat Pole zwane* (Ввч, ЙМ, 180зв), *Pole Hryszkowiak zwane* (Ввч, ЙМ, 188зв), *Maciat Zahorodki Pole zwane* (Ввч, ЙМ, 270зв), *Pole zwane Pawłowiak* (Гвзд, ЙМ, 2зв), *Lan Abrahamczak* (Длж, ФМ, 27зв), *Zagrody Haraszumczak* (Гнл, 3).

Назви вигонів для худоби: *Wygon Ihnatowiak* (Бчн, ЙМ, 2зв).

Назви лук: *Łąka Polanka Hryniak pod Granicą Zubrzycką nad Poharczyną* (Багн, ЙМ, 91)

Назви долин: *Dolina Mykulak* (Глвц, ЙМ, 333зв, ФМ, 335зв).

Назви гір, горбів: *Homiat Horb od Zagumnia do Potoka Popeliw* (Ввч, ЙМ, 89зв), *Gura Dańkowiak zwana od Zagumnia do Pola Tawarowca Prypiraiąca* (Ввч, ЙМ, 92 зв), *Garbek Abramczak* (Длж, ЙМ, 57зв).

Назви пасовищ: *Pastwisko Hrycyniak zwane podle Smerekami y Leszczyną zarosłe* (Гал, ЙМ, 127зв).

Назви нив (флур): *Flura Mykitiat Zwana* (ВлсВ, ЙМ, 108 зв),

Назви потоків: *Potok Sawczak* (ВлсМ, ЙМ, 4 зв), *Potok Stasiowiak* (Гнл, ЙМ, 93зв; ФМ, 86зв).

Назви лісів: *Las Romanczak zwany Dominii Beniowa* (Бен, ФМ, 7зв), *Las Abrahamczak* (Длж, ЙМ, 117зв, ФМ, 90зв).

Назви боліт: *Sychła Abramczak* (Длж, ЙМ, 30зв)

Назви меж: *Miedza Maćkowiak* (Глвц, 319зв, ФМ, 321зв), *Miedza Mychalak* (Глвцк, ЙМ, 66зв, ФМ, 68зв).

Твірною основою мікротопонімів Самбірського циркулу на -ат (-ят) є християнські чоловічі та жіночі імена у повній, скороченій, скорочено-суфіксальній формах.

Серед християнських чоловічих імен твірною основою мікротопонімів стали такі:

Абрамко, Абрагамко (< Авраам) [7, с. 18] + -ат: *Pastwisko Abramczak za Droga Publiczną nad Potoczkiem Zarubanką przy Granicy Rosochackiey między Krzakami Smerekowemi* (Длж, ЙМ, 30зв), *Lan Abrahamczak* (Длж, ФМ, 27зв).

Бориско (< Борис) [7, с. 42] + -ат: *Potok Boryszczak* (Здл, ЙМ, 4).

Васиньо (< Василь) [7, с. 60] + -ат: *Pole zwane Zbyr Wasyniak w Lesie Rumowym* (Глвц, ЙМ, 362зв, ФМ, 364зв).

Гаврив (< **Гаврило**) [7, с. 77] + -ят: *Pole pod Krzemiąką w dolinie nazwane Hawrywiat między Polem Krzemiąką у Polem nad Dilom zwanym* (Глвц, ЙМ, 322зв, ФМ, 324зв).

Гринь (**Гриньо**) (< **Григорій**) [7, с. 93 – 95] + -ат: *Łąka Polanka Hryniat pod Granicą Zubrzycką nad Poharczyną* (Багн, ЙМ, 91зв).

Зіновій [7, с. 139] + -ат: *Potok Zinowiat* (Жук, ЙМ, 99зв).

Мацьо (< **Матвій**) [7, с. 220 – 221] + -ат: *Tiń Maciat Pole zwane* (Ввч, ЙМ, 180зв).

Микитьо (< **Микита**) [7, с. 228] + -ат: *Flura Mykitiat Zwana* (ВлсВ, ЙМ, 108 зв).

Миклашко, Коляша (< **Микола**) [7, с. 229 – 230] + -ат: *Pole nazywające się Mykłaszczał* (Ввч, ЙМ, 282зв), *Potok Kolaszał* (Длж, ФМ, 6зв).

Михал (< **Михайло**) [7, с. 236 – 238] + -ят: *Miedza Mychaląt* (Глвц, ЙМ, 66зв, ФМ, 68зв).

Олекса [7, с. 264] + -ят: *Droga na Olexiąta przez Pole* (ГорШл, ЙМ, 208зв, ФМ, 409зв).

Прокіпко (< **Прокіп**) [7, с. 304] + -ат: *Grunt Zagroda Prokipczat* (Здл, ФМ, 77зв).

Романко (< **Роман**) [7, с. 315] + -ат: *Niwa Romanczat* (Бен, ЙМ, 7зв, ФМ, 7зв).

Савко чи Савка (< **Сава** [7, с. 319], **Саватій** [7, с. 320], **Савел** (**Савелій**) [7, с. 320]) + -ат: *Potok Sawczat* (ВлсМ, ЙМ, 4 зв).

Савал (< **Савел, Савелій**) [7, с. 320] + -ят: *Pole Sawalat* (Ввч, ЙМ, 216зв).

Хома [7, с. 400] + -ят: *Homiat Horb od Zagumnia do Potoka Popeliw* (Ввч, ЙМ, 89зв).

Юсип (< **Йосип**) [7, с. 161] + -ят: *Niwa Jusypiat Horb* (КрпСт, 20, 159зв).

Яремко (< **Ярема**) [7, с. 417] + -ат: *Pole Jaremczał garb zwane od Potoka Kiepczał do Potoka Swinskiego przypierające* (Грз, ЙМ, 137зв, ФМ, 124зв).

Нерідко суфікс -ат ускладнювався присвійними суфіксами -ов та -ин, які ще більше підсилювали посесивність / патронімічність. Якщо ж говорити про мікропонімію, то утворені складені суфікси в першу чергу підсилювали значення присвійності.

Андрусьо (< **Андрій**) [7, с. 33] + -ов + -ят: *Pole Łan zwane Andrusiowiat do Woytostwa należący zaczynający się od Pola Polanek ciągnące się do Wsi* (Гвзд, ЙМ, 44зв).

Гринько, Гришко (< **Григорій**) [7, с. 93 – 95] + -ов + -ят: *Gora Hryńkowitz zwana* (Глвц, 155зв, ФМ, 156зв), *Pole Hryszkowitz zwane* (Ввч, ЙМ, 188зв).

Данько (< **Данило**) [7, с. 99 – 100] + -ов + -ят: *Gura Dańkowitz zwana od Zagumnia do Pola Tawarowca Prypirająca* (Ввч, ЙМ, 92 зв).

Іванко (< **Іван**) [7, с. 143 – 144] + -ов + -ят: *Łan Iwankowitz* (Глвц, ЙМ, 108зв).

Ігнат [7, с. 90, 147] + -ов + -ят: *Wygon Ihnatowiat* (Бчн, ЙМ, 2зв).

Кость [7, с. 182] + -ов + -ят: *Pole Kościowiat Dolina zwane poczynaające się od Potoka Swinska zwanego do Potoka Babinca przypierające* (Грз, ЙМ, 146зв, ФМ, 133зв).

Кузьо (< **Кузьма**) [7, с. 185] + -ов + -ят: *Grunt Kuziowiat* (ІКіЗ, ЙМ, 44зв), *Ogrod Kuzmowiat* (ІКіЗ, ЙМ, 12зв).

Луць, Лучко (< **Лука**) [7, с. 197 – 198] + -ов + -ят: *Pole Puł Łanek zwane Łuciowiat zaczynające się ode Wsi ciągnące się do Łazow* (Гвзд, ЙМ, 173зв), *Pole Walkowstwo między Potokiem Pawłowiat у Łuczkwiat leżące* (Глвц, ЙМ, 51зв).

Мацько (< **Матвій**) [7, с. 220 – 221] + -ов + -ят: *Miedza Maćkowitz* (Глвц, 319зв, ФМ, 321зв).

Місько (< **Михайло**) [7, с. 236 – 238] + -ов + -ят: *Potok Miskowitz Jodłami zarosły* (Гал, 38зв, ФМ, 32зв).

Павло [7, с. 278] + -ов + -ят: *Pole zwane Pawłowiat* (Гвзд, ЙМ, 2зв).

Петро [7, с. 292] + -ов + -ят: *Potok Pietrowiat* (Бчн, ЙМ, 78зв).

Самко (< **Самійло**) [7, с. 322 – 323] + -ов + -ят: *Potok Samkowitz czyli Paswisko Senia Demczyszaka* (ВлсМ, ЙМ, 43зв).

Сидор (< **Сидір**) [7, с. 336] + -ов + -ят: *Pola nazwane Cwierć Sydorowitz za Kiczera* (Глвц, ЙМ, 90зв, ФМ, 92зв).

Терешко (< **Терентій**) [7, с. 358] + -ов + -ят: *Pole zakowalko poczowszy od Stawiszczu szerokość ciągnie się do Drogi Tereszkwiat a długość od Wsi do Drogi Działowej* (Бчн, ЙМ, 28зв).

Яцко (< **можливо, від Яків**) [7, с. 487] + -ов + -ят: *Ogrod Jackowitz* (ІКіЗ, ЙМ, 12зв).

Гриця (genetivus possessivus) (< **Григорій**) [7, с. 93–95] + -ин + -ят: *Pastwisko Hrycyniat zwane* (Гал, ЙМ, 127зв).

Твірною основою мікротопонімів Самбірського циркулу на –ат (-ят) стали два жіночих імені:

Калинка (< **Калина**) [7, с. 163] + -ат: *Pole nazwane na Horbi Kałynczat między Potokiem Buczyczat zwanym y Gorą Czertezem zwaną* (Дн Гол, ЙМ, 120зв).

Кася (< **Катерина**) [7, с. 169] + -ов + -ят: *Pole Pullanek zwane Kasiowiat zaczynaiące się ode Wsi ciągnące się do Pol zwanych Pullanki* (Гвзд, ЙМ, 40зв).

Порівнюючи записи із Йосифінської і Францисканської метрик, часова відстань між якими лише три десятки років, бачимо тенденцію часткового зменшення кількості мікротопоназв на –ат (-ят) у реєстрах Францисканської метрики. Ці оніми або зовсім відсутні у метриках 1819–1820 рр., або заміщені назвами з іншими посесивними формантами, наприклад, -ин: *Pole nazwane Gora Waszczyszat leżące między Goscincem y Polem* (Улч, ЙМ, 319зв) – *Pole nazwane Gora Waszczyszyna leżące między Goscincem y Polem* (Улч, ФМ, 592зв).

Мікротопоніми на –ат (-ят) є кількісно обмеженою групою онімів у ХХІ ст., проте історичні пам'ятки, зокрема Йосифінська (1785–1788) і Францисканська (1819–1820) метрики, фіксують на своїх сторінках значно більше назв із цим формантом на позначення мікрооб'єктів, зокрема це назви піль, вигонів для худоби, долин, горбів, потоків, лісів, боліт, меж тощо. Щодо походження і функції самого суфікса -ат (-ят) у системі власних назв, то існує дві точки зору. І. Я. Франко, Я. Рудницький, Л. Л. Гумецька, Ю. К. Редько, П. П. Чучка, Г. Є. Бучко стверджують (дотримуємося цієї думки і вона є загальноприйнятою), що -ат – це посесивний суфікс, який утворював форму множини для називання нащадків від імені чи прізвиська батька, рідше матері. Другої точки зору дотримувались В. Ташицький та І. Панькевич. Суть її полягала в тому, що суфікс -ат – це змаскулінізована форма суфікса -ата.

Продуктивними твірними основами мікротопонімів на -ат (-ят) Самбірського циркулу виявилось 31 чоловіче ім'я і лише 2 жіночих імені. 21 назва мікрооб'єктів утворилась за допомогою суфікса -ат (-ят), 20 – за допомогою суфікса -ов(ат)/(ят) і лише у структурі одного мікротопоніма виділено суфікс -ин(ят).

Враховуючи хронологічні рамки функціонування суфікса -ат (-ят) і його варіантів -ов(ат)/(ят) й -ин(ят) та кількість мікротопонімів, утворених шляхом додавання цих формантів, зафіксованих у метричних книгах Самбірського циркулу, бачимо, що ці назви мікрооб'єктів утворились у межах ХVІ – середини ХVІІІ ст.

Суфікси -ов(ат)/(ят) та -ин(ят) утворилися шляхом ускладнення суфікса -ат посесивними суфіксами -ов та -ин. У метричних книгах Самбірського циркулу продуктивність суфікса -ат та -ов(ят) майже однакова. Таке явище у першу чергу вказує на те, що значення присвійності починає переважати над значенням патронімічності. Окрім цього, вже на зламі ХVІІІ–ХІХ ст. з'являється тенденція до часткового зникнення або заміщення мікротопонімів із суфіксом -ат на оніми з посесивним формантом -ин.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бучко Г. Способи творення українських прізвищ (морфологічний спосіб) / Г. Бучко, Д. Бучко // Історична і сучасна українська ономастика. Вибрані праці. – Чернівці: Букрек, 2013. – С. 83–92.
2. Гумецька Л. Л. Ономастичний формант -ят в українській мові / Л. Л. Гумецька // Слов'янське мовознавство. – № 4. – К., 1962. – С. 17–32.
3. Панькевич І. Назва гір VІНORLAT на північ від Собранець-Михаловці / І. Панькевич // *Linguistica Slovaca*. – Bratislava, 1939/1940. – S. 60–63.
4. Редько Ю. К. Словник сучасних українських прізвищ: у 2-х т. / Ю. К. Редько. – Л., 2007. – Т. 1: А – М. – 720 с. – Т. 2: Н – Я. – 721–1438 с.
5. Редько Ю. К. Сучасні українські прізвища / Ю. К. Редько. – К.: Наукова думка, 1966. – С. 113–114.
6. Сокіл Н. В. Мікротопонімія Сколівщини / Н. В. Сокіл. – Л., 2008. – 206 с.
7. Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк. – К.: Довіра, 2005. – 508 с.
8. Франко І. Я. Причинки до української ономастики / І. Я. Франко // Зібрання творів: У 50-ти томах. – т. 36. – К., 1982. – С. 391–426.

9. Чучка П. П. Прізвища закарпатських українців: Історико-етимологічний словник / П. П. Чучка. – Л.: Світ. – 704 + XLVIII с.
10. Чучка П. П. Слов'янські особові імена українців: історико-етимологічний словник / П. П. Чучка. – Ужгород: Ліра, 2011. – 428 с.
11. Łoś J. Gramatyka polska/ J. Łoś. – Cz. II. Słowotwórstwo. – Lwów – Warszawa – Kraków, 1925. – 336 s.
12. Petrov A. Karpatoruske pomístni nazvy z pol. XIX a z poč. XX st./ A. Petrov. – Praha, 1929. – 220 s. + 36 s.
13. Rudnicki J. Nazwy geograficzne Wojkowszczyzny / J. Rudnicki. – Lwów, 1939. – 248 s.
14. Sławski F. Zarys słowotwórstwa prasłowiańskiego (suf. –ęt-) / F. Sławski // Słownik prasłowiański. – Т. 3. – S. 11 – 19.
15. Taszycki V. Najdawniejsze polskie imiona osobowe/ V. Taszycki. – Kraków, 1926.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

Багн – Багновате
 Бен – Беньова
 Бчн – Бачина
 Ввч – Вовче
 ВлсВ – Волосянка Велика
 ВлсМ – Волосянка Мала
 Гал – Галівка
 Гвзд – Гвоздець
 Глвс – Головсько
 Глвц – Головецько
 Гнл – Гнила
 ГорШл – Городище Шляхетське
 Грз – Грозьова
 ГснВ – Гусне Вижне
 Длж – Должки
 ДнГол – Дністрик Головецький
 Д Підб – Довге Підбузьке
 Жук – Жукотин
 Здл – Задільське
 Злк – Залокоть
 Іваш – Івашківці
 ІКіЗ – Ільник Королівський і Ільник Землянський
 КрпСт – Кропивник Старий
 Лктъ – Локоть
 Улч – Улично

Стаття надійшла до редакції 12.11.2014 р.